

# Bermo

paradisi et habet quicquid vult. qd nō habet hic  
aliquis q̄stūq̄ magnus. Quarto habemus  
modos viuendi diuersos. hos dat religiosus do-  
mino seruādo ceremonias sui ordinis ppter qd  
deus dat religioso regnū celorū. Ecce cambiū ac-  
situ p manu plena gariofolis haberet cophinū  
plenu florenis. Ido xp̄s Matth. v. Beati pau-  
peres spiritu qui dant dño corp' animā et bona:  
qm̄ ipsoř est regnum celorū. Aug. O felix per-  
mutatio dare terrā et accipe celum. dare lutum et  
accipe aurū. dare transitoria et accipe eterna.  
Quinto regnū celorum dat p continuā peti-  
tionem. Autoritas. Querite primo regnū dei. et iu-  
sticiam ei⁹ et hec omnia adiūcent vobis. Matth.  
vi. Dñe et nunqđ primo petere debem⁹ victuz et  
vestitū et alia nobis necessaria. R̄nsio q̄ nō. imo  
primo querite regnū dei. et iusticiā eius et h̄ om-  
nia. s. victus et vestitus. et adiūcent vob⁹. Mo-  
ta pmo dicat q̄o deus vult pncipium t̄pis toti⁹.  
Principiū diei est mane. illud vult deus p deuo-  
tam orationem. Dic modū orandi deuotū. P̄di-  
mo se signando. et c. Raban⁹. Brux xp̄i clavis ē  
paradisi. et sic capta porta intretis spū cogitando  
cū q̄ loquimini in oratione. Principiū noctis ē  
sero. Illud etiā vult deus vt oretis anteq̄ ponan-  
tis vos in lectuz. Principiū hebdomade ē dñica  
que fuit prima dies mundi. hoc pncipium vult  
deus cessando ab omni ope. et c. audiēdo missam.  
sermōes. seruādo quattuor conditiōes. et c. Hoc  
modo obtinent regnū dei omnes illi qui orāt deū  
deuote. Ideo dīc thema regnū dei et c. Herto  
dat regnum dei p iusta emptionē hoc modo ha-  
buerūt ipm sancti martyres dando p̄ciū iustum.  
Aug. Venale inquit dñs habeo. Et quid dñe.  
Regnum celorū. tm̄ valet q̄stū habes. s. de meri-  
tis. p̄ciū iustum est dare p ipso vitā et sanguinez  
et omnes labores nō q̄ sit p̄ciū iustum p equalita-  
tem quia nō sunt condigne passiones hui⁹ tēpo-  
ris ad futurā gloriā que reuelabit in nobis. Ro.  
viii. Sed est p̄ciū iustum p proportionem ex quo hō  
dat deo quod habet. s. vitam p̄priā p martyriū.  
Deus dat etiā homini quicqd habet. s. seipsum.  
gloriā et regnū suum. ideo dīc tm̄ valet q̄stū  
habes. ideo dīc xp̄s. Beati qui psecutionē patiū-  
tur ppter iusticiā: qm̄ ipsoř est regnū celorum.  
Matth. v. Nota ppter iusticiam nō dicit ppter  
fidem. quia iusticia est vniuersalior ad omne opus  
virtutis. An iohes baptista martyr est p̄potens  
heremiq̄ cultor. vt dicit ecclesia. nō tm̄ p fide sed  
p iusticia. quia corrigebat peccata notoria. fu-  
it ab herode decapitatus. Mar. vi. Si xp̄s di-  
xisset. Beati qui psecutionē patiunt ppter fidez  
solum. Iohes nō fuisset martyr. Idem de illis q̄  
patiunt ppter cōmunitatē manutenendā. Idem  
de scutifcris. Idem de vxore qui nō vult cōsen-  
tire viro qui vult plus de vxore q̄ deus ordina-  
vit. O quot martyres essent in mundo si vellent

J. Pet. iii. Si quid patimini ppter iusticiā. beati  
Ecce quare dicit thema. Regnum dei dabif ge-  
ti facienti fructum.

Sabbato post dñicā reminiscere

I. **I**cūt propheta⁹

eum habebant. Matth. xxi. Sermo

noster erit de sancto euangelio in quo

christus ostēdit nobis tria mala de iudeis. scz

Lorū iustum reprobationē

Duram cōdemnationem

Stultam excecationem

Et tertio dicit thema. Sicut pphetā et c. cum tm̄

esset et creator omniū pphetarū. Ecce q̄o erant

messiam. sicut pphetā ipm habebat. Dico pmo

q̄ sanctum euangelium ostēdit de iudeis eorum iu-

habuerunt concedere. qm̄ xp̄s dixit eis talem

parabolam. Homo erat pater familias qui plan-

tauit vineā et sepē circūdedit ei et fodit in ea torcu-

colis et pegre pfectus est. Cū aut tempus fructu-

um appropinquasset misit seruos suos ad agricola-

bensis seruis eius alium ceciderūt alium lapida-

uerunt. Itē misit alios seruos plures prioribus

Et fecerūt illis similiter. Nouissime aut misit ad

eos filiū suū di. forsitan verebunt filiū meū. Agri-

nite occidamus eū et habebimus hereditatē eius

Et apprehensum acceperunt et piecerūt extra vi-

neam et occiderūt. Cū aut venerit dñs vinee qđ

et vineā locabit alii agricolis qui reddent ei fru-

ctum tempib⁹ suis. Et qua pabola christus fe-

cit eis cōcedere ore p̄prio q̄ iuste erant a dño re-

probati et condemnati. Hodo declaram⁹ para-

bolam. Homo iste pater familias est deus pater

qui licet nō sit homo tm̄ ppter similitudinem qm̄

habet cum deo deus rōnabiliter dicit se eē homi-

nem. Adam aut nō debet dici pater vniuersalis.

quia pater carinalis modicū facit. et c. sed de⁹ fa-

cit totum et corp' et animā. et c. ideo dicit christus

patrē. s. vniuersalem nolite vocare vobis sup ter-

ram. Matth. xiiij. Vinea ista est gens iudaica.

quā deus pater transplātauit de egypto vbi erāt

captiu in terrā pmissionis. David. Vineam de

egyptō transstulisti eiecisti gentes. s. infideles de

terra pmissionis et plantasti eam. et sepē circūde-

dit ei. s. vt custodiref ptegeret et defendretur.

Hic seps est lex diuina. voluit deus vt vinea. id

ē. gens iudaica esset clausa et ne male bestie illuc

intrarent. Item ne ip̄ls saltaret vltra sepē peccā-

do mortaliter. quia ppter pctm veniale nō saltat

homo vltra sepem. Amb. in lib. de paradiſo dif-

finiens peccatum dicit. Peccatum est transgressio

R

# Babbato post Reminiscere

Vineae legis et celestium inobedientia mandatorum. Torcular huius vinee gentis iudaice est altare sacrificiorum ubi sanguis animalium fundebatur. Turris alta erat templum edificatum habens in altitudine centum viginti cubitos. et habebat tria solaria. iij. Paulus. iiiij. Et locauit vinea ista agricolis. id est. patribus. magistris. doctoribus et rabinis. qui habebant vivere de decimis et premitiis et oblationibus. iuxta ordinationem dei. et quod ipsi darent sibi fructum meritorum virtutum et operum spiritualium. quod ideo ipam edificauit eis et ipsi iohannes reperunt fructum de vinea ipso. s. Autoritas. Dedit illis regiones gentium ut custodierint iustificationes eius. i. opera spiritualia et virtutum. Et pugna pfectus est. Non intelligatis ex hoc quod deus sit mutabilis sed reliquit hominem in libertate arbitrii. Dedit sibi scripta affirmativa et negativa inducendo ipsum ad bonum sed non cogendo. Eccl. xv. Deus ab initio constituit hominem et reliquit illum in manu consilii sui adiecit mandata et precepta sua. Si volueris mandata conseruare conseruabunt te. Et venit tempore fructuum de vinea sua misit filios suos scilicet sanctos prophetas Esaiam. Amos. Et ceterum gentes ad faciendum in vinea Christi. Autem ut eas et fructum asseratis. Dico fructum meritorum per sanctitatem vite. et illos occiderunt Esaiam cum sarra. Amos cum in samaria prophetaret amasias sacerdos frequenter eum plagis afflixit tandem filius eius ozius vecte per tempora afflixit post hunc semiuum in terra sua euectus post aliquot dies dolorem vulneris expirauit. Ihesus Hieronimus. in. ii. prologo super Amos. Item Zacharias filius ioseph fuit lapidatus et dominus non habuit fructus de vinea sua. Deinde tempore ducum misit alios seruos scilicet prophetam Ezechiel. Abacum. Et fecerunt eis similiter. Deinde misit eis filium suum predilectum. s. christum in incarnatione qui quoniam ostendit se agricolis predicando et mirabilia faciendo dixerunt. Hic est heres. id est. hic est messias. Iohannes Nicodemus quoniam venit ad eum dixit. Scimus quia a deo venisti magister. Et iij. Quia videbant tempus messie completum et prophetias. Dicunt hic omnes glorie tam fratres quod allegoriales quod iudei cognoverunt christum esse verum messiam tam propter miracula quam propter tempus et prophetias completas quam etiam propter testimonium Iohannis baptiste et crediderunt a principio. Sed quia christus arguebat et reprehendebat eorum peccata notoria. ex malitia et cecitate prediderunt fides de ipso dei. Circumuehiamus iustum quoniam inutilis est nobis et contrarius opibus nostris et impropperat nobis peccata legis diffamat in nos peccata discipline nostre. promittit se scientiam dei habere et filium dei se nominat. Si filius dei est suscipiet illum de manibus contrariorum. Potumelia et tormento interrogemus eum et probemus patientiam eius. Moratur purissima condemnatio eum. Hoc cogitauerunt et terraerunt. Excecauit enim eos malitia eorum et

nescierunt sacramenta dei. s. sacra secreta. Sapiens. iij. Christus autem reprehendebat eos coram populo auctorando populum ne corrumperetur et decipitur ab ipsis. Ideo populus ausiliatus a Christo. Despiciebat eos videlicet eorum maliciam et peccata nec volebant dare decimas et ceterum. Iohannes ideo ex malitia dicebant. venite occidamus eum et habebimus hereditatem. s. decimas primicias. Et ceterum. ut prius. Et finaliter fuit data sententia contra christum ut extra hierusalem. s. in monte calvarie crucifigeret. Ihesus. ultimo. Dominus extra portam passus est. Cum ergo venerit dominus vinee quid faciet agricolis illis. Videntur illi. Mortalis male perdet et ceterum. Tunc dixit eis Christus. immo dico vobis. auferet a vobis regnum dei. et dabit genti faciem fructus eius. s. obedientie. penitentie et bone vite. Moraliter ausiliatis vos ne accidat vobis ut iudeis. Unde ex predicta declaratione patet quod deus vult de populo suo fructum. Non enim contentat de floribus et foliis. Ideo per fructu habendo. misit et mittit quotidie seruos suo. s. predicatorum. Nota sex fructus quos vult deus. ex quibus dat regnum dei facienti. Primus illius fructus est innocentia baptismalis. Quoniam si infans morietur et portat secundum fructum innocentie baptismalis ibi statim dabatur sibi regnum celorum. Ideo Christus. nolite timere pusillus grecus. quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. Lu. xij. Secundus est obedientia generalis ad sua precepta. Matth. viij. Non omnium quod dicunt mihi domini deinceps intrabit in regnum celorum. sed quod facit voluntatem patris mei qui in celis est ipse intrabit in regnum celorum. Tertius est penitentia virtualis. quod predicta innocentia et obedientia operatur facere fructum penitentie. Luc. iij. Facite ergo fructus dignos penitentie: quoniam appropinquabit vobis regnum celorum. Quartus est patientia martyrum. Matth. v. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. quoniam ipsorum est regnum dei. Quintus est diligentia apostolicalis. Matth. v. Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum celorum. Sextus diligentia spiritualis in his que tenetur facere secundum suum statum. sic est religiosus vel clericus. Matth. vij. Primus querite regnum dei et iustitiam eius. et hec omnia adiuvant vobis. Ecce fructus quos deus vult de vinea populi sui. Non contentatur de foliis que iudei sibi dabant cantando propter prophetias distincte et spatiose. sed non dabatur sibi fructum deuotionis nec bonorum operum. Iohannes ipse. Matth. xv. Populus hic me labiis honorat cor autem eorum longe est a me sine causa colitur me. Si multi clerici modo dant deo folia. sed nullus fructum meritorum nec virtutum nec bonorum operum datur sibi nec penitentie nec deuotio. Idem de religiosis qui sibi dant folia permissionis votorum. sed non dant sibi fructum. quia openihil servant. Idem de predicatoribus qui dant deo folia pulcherrum verborum. sed non dant sibi fructum bone vite. Item domini et rectores communium qui dant deo fo-

# Bermon

lia iuram eorum. q̄ seruabant iusticie fructum sed nō dant sibi fructum opis. immo faciūt totum opositum. Idez de illis qui in matrimonio p̄mittūt sibi mutuā fidē r̄c. Ecce pulchra folia s̄ nō dant fructū obseruando. immo ducunt cōcubinas. Idem de illis q̄n sunt in piculo dant deo folia votorū. sed postq̄ sunt extra picula nō dāt sibi fructū opis cōplendo vota. Idem de iuristis qui p̄sentant pulchra folia verborū. sed nō dant fructum iusticie. Idem p̄t dici de quolibet statu. Signū est reprobationis et cōdemnatiōis sic de iudeis. Ideo legiſ Matth. xxii. q̄ cuz christ⁹ semel veniret in hierusalem quesuit fructū in fulnea et nō inuenit nisi folia et maledixit ei dices Nunq̄ nasceſ ex te fructus in sempiternū et arefacta est cōtinuo fulnea. Figura fuit qz nō vult deus ut nos faciamus solū folia sed fructū. Ido dixit Joh. xv. Ego posui vos in vinea xp̄i ut eatis et fructū afferatis. r̄c. Dico scđo q̄ sanctuz euangeliū declarat de iudeis durā condemnatiō nem. s. q̄ mitteret eos in infernū condemnatos. postq̄ xp̄s fecit eis cōcedere q̄ erūt iuste re p̄bati. dixit eis. Nunquid legiſtis in scriptura. Ps. cxvij. Lapidem quē reprobauerūt edificantes h̄ factus est in caput anguli a dño factū est istud et est mirabile in oculis nostris. Ido dico vobis q̄ auferet a vobis regnū dei et dabis genti facienti fructus ei⁹ et qui ceciderit sup lapide istū cōfringetur. sup quē vero ceciderit conteret eum. Pro cui⁹ declaratione l̄rali sciendū fīm q̄ dicunt glo. q̄ qñ templū salomonis edificabat. lapides parabant extra ciuitatē hierusalem. int̄m q̄ in ciuitate hierusalem non fuit sentitus ictus axe vel martelli. Et dum edificaret parietes templi inuenitus est unus pulcer lapis. et qñ volebat ip̄m p̄nere vel erat nimis altus vel nimis bassus. pp̄t quod fuit a magistris reprobata. sed finaliter dicti magistri indiguerūt uno lapide in angulo ad ligandum opus. tunc ille lapis fuit ad hoc optimus. De quo mḡri admirantes dixerūt. A dño factum est istud. Dicitus lapis signebat christū. De quo David p̄phetando dicit. Lapidē quez reprobauerunt edificantes hic r̄c. ps. cxvij. Quod videamus quis sit ille lapis. Sciendū q̄ in sacra scriptura xp̄s dicit lapis angularis. Isa. xxvij. Et loquif p̄pheta in persona dei p̄ris. Ecce mittā in fundamentis syon lapides. phatū angularem h̄ciosum qui crediderit nō cōfundet. Itēz Dan. ii. Abscisus est de monte lapis sine manibus. Nota de monte. i. de diuinitate xp̄i seu virginitate virginis Marie. sine manib⁹. i. sine homine. Item. i. Per. ii. Christus dicit lapis virū ab hominibus quidē reprobata a deo aut electus et honoratus. reprobata aut a magistris et edificantibus templi. i. a p̄ncipibus iudeorū qui debebant edificare populu verbo doctrine et exemplo vite. Qui multotiens reprobauerunt christū

Primo reprobauerūt eius vitā sanctissimā dicēdo. Ecce hic hō vorax et potator vīni publicano rū et peccatorū amicus. Matth. xi. Secundo ep̄ miracula dicendo. hic non ejcit demonia nisi in nomine beelzebub p̄ncipe demoniorū. Mat. xii. Tertio eius genus di. vñ huic sapientia hec et virtutes. Nōne hic est fabri filius. nōne mater ei⁹ dicitur Maria et fratres eius Jacob et Joseph et Simon et Judas. et sorores nōne omnes ap̄d nos sunt vnde ergo huic omnia ista. Mat. xiii. Quar to eius doctrinam dicēdo demonū habet et insanit quid eum auditis. Joh. iiiij. Quinto eius sanctitatem dicendo. Nos scimus. quia hic hō peccator est. Joh. ix. Sexto eius famā di. Nōne bñ dicimus nos. quia samaritanus es tu. Joh. viij. Septimo eius dominiū corā p̄ylato di. Nō habemus regēz nisi cesarē. Joh. xix. Ecce hic lapis a magistrī reprobatus. sed finaliter in angulo vēnit optime duos p̄ties coniungens. s. iudeorū et gentilium ibi cōsistebat totus mūdus. quia hi duo cōiuncti sunt et cōiungens ante diē iudiciū ad lapidem angularē christū qñ receperūt et recipiēt fidem catholicam. Ecce quare dixit christus eis. Nunquid legiſtis r̄c. Qui ceciderit sup lapidem istum confringet sup quē vero lapis ceciderit cōteret eū. Sup lapidē id est. xp̄m cadit hō qñ peccat mortaliter et cōfringit nostra saluatio. que cōsistit in duobus finaliter et p̄ncipaliter. s. in vera credentia et deuota obedientia et vñū sine alio n̄ saluat hominē. Bitumē cōiungens est gratia dei s. Cor. xv. Gratia dei sum id qd sur. Qui peccat aut mortaliter grām dei p̄det siue bitumen. et dividit et confringit homo. sed adhuc potest cōsolidari ut ciphis argenti. Ideo David Cū ceciderit nō collidet. id ē. nō teref. Ratio. quia dñs supponit manū suā. ps. xv. s. ip̄m suscipiendo in fide et obedientia. Cadit xp̄s sup hominē in iudicio pondere rigoris iusticie. Tunc p̄ctōr conteretur ad instar pulueris r̄c. s. in opib⁹ et in persona. In opib⁹ qñ peccator cadit sup lapidem. peccando mortaliter. tunc ei⁹ merita et bona opa mortificantur. Sed qñ reintegrat et solidat p̄ penitentiā. bona opa et merita reuiuiscunt. Sed in iudicio quādo lapis cadit sup peccatorē. totū cōteritur etiā si h̄ret tot merita quod habet vgo maria omnia p̄det et nullū refrigeriū habebit ex ip̄is imo magi cruciabit̄. qñ videbit q̄ illa bona n̄ p̄nt sibi valere et q̄ tunc sunt sibi pdita tunc tōr̄ conteret in doloribus et penis. Scđo conteret q̄tū ad personā et in potentiis anime. quia intellect⁹ est plenus ignorantia. et non scit aliquid nisi penas. Memoria est plena doloribus. voluntas est plena obstinatione. sensus etiā corpales. visus vidēdo formas horribiles demonū. audit⁹ blasphemiarū clamores. Olfactus fetoribus plenus. tactus penarum. De ista contritiōe Autoritas cōfundant qui me p̄sequunt et nō confundar ego.

R 2

# Sabbato post Reminiscere

paueant illi et non paueam ego. Induc super eos dominum afflictionis et dupli contritione contere eos domine deus noster. **H**iere. xvij. **T**ertio sanctum euangelium declarat de iudeis eorum stultam execrationem. quia cum esset deus et creator prophetarum et angelorum ipsi habebant ipsum solum sicut prophetam. cum tamen viderent quotidianae signa magna et mirabilia que faciebat. pfectioinem vite sue et excellentiam doctrinarum celestium nec volebat aliqd huius mundi nec honores nec dignitates nisi honorem dei et saluationem animarum. et ipsi ut ceci reputabant ipsum prophetam. **A**nde Matth. xvij. quiesuit Christus a discipulis dicit. Quem dicunt homines esse filium hominis. dicit ei Iohannem baptistam. alii autem Hieronimam alii vero Hieremiam aut unum ex prophetis. **D**e hoc dicit tertia pseuangelij hodierni. **C**uz audissent principes sacerdotum et pharisei parabolas istas cognoverunt quod de ipsis diceret et querentes eum tenere timuerunt turbas. quia sicut prophetarum habebant. Ideo Luc. vij. Propheta magnus surrexit in nobis. et.

Sabbato post secundam dominicam  
in quadragesima. **G**ermon.

**P**ater illius misericordia motus est. **L**uc. xv. In nulla sacra scriptura veteris nec noui testamenti ostendit ita clare dulcedo divinitatis misericordie erga peccatores qui reuertuntur ad deum per penitentiam sicut in euangelio hodie nostro. **D**e quo erit sermo noster sed primo salutetur virgo Maria et. **P**ater illius et. **I**n hoc sermone volo tenere modum iuristarum. qui quoniam volunt legere vel disputare. **P**rimo ponunt legem in terminis. deinde determinant difficultates et subtletates enim quod requirit materia. **S**ic faciam in presenti sermoni. **P**rimo ponam in terminis casum legis imperatoris iesu christi. **S**ecundo ponam determinationes pape iesu. **C**asus est iste. volens Christus declarare et ostendere nobis dulcedine infinitae misericordie dei erga peccatores penitentes dixit. quod erat quidam homo qui habebat duos filios et. **D**icatur historia sancti euangelij. Ecce hic casus in summa. **E**x quo sequitur ista conclusio quod deus cum magno gaudio recipit peccatorem qui redit ad ipsum per penitentiam. **P**roposito punctem subtilitates. et tria habet hic punctari.

**P**rimus est de auersione peccatoris criminosa  
**S**econdus est de puerione penitentis virtuosa  
**T**ertius est de miseratione creatoris copiosa  
**D**e tertio punctamento dicit thema. **P**ater illius misericordia motus. **P**rimus ergo copunctamentum est de auersione peccatoris criminosa. quoniam homo peccando auertit et recedit a deo. in quo punctamento sunt quoniam notanda. **P**rimus. quia pater dedit filio suostantiam que ad eum pertinebat. **S**econdus quod filius adolescentior pegre perfectus est. **T**ertio quod dissipavit

pauit substantiam suam vivendo luxuriose. **Q**uartum quia abiit et adhesit unius ciuii regionis illius. **Q**uintus cepit regere et moriebas fame. **P**rimo ergo dicit quod datus dedit duobus filiis substantiam suam. adolescentiori dans suam pitem ad eius petitionem. **S**ic Christus pater omnibus hominibus dat liberum arbitrii faciendi bonum et malum. **N**ullus dicat si est malus quia sciebat deus. quia suum scientem non cogit aliquem. sicut nec meum videre cogit aliquem esse hic. sic scire dei non cogit aliquem ad faciendo bonum vel malum. nec hoc vel illud. immo quem liber dimittit in libertate arbitrii. **P**rimo in intellectu ad credendum vel discredendum illud quod sibi placet. **S**ecundo in memoria ad memorandum beneficia ad sibi regrandum vel ad memorandum iniurias receptoras ad vindicandum. **T**ertio in voluntate ad desiderandum bonum vel malum. Itet in corde ad cogitandum bona vel mala. ad diligendum primum vel odiendum. Itet in ore ad deum laudandum vel blasphemandum ad dicendum verum vel falsum. Itet in auribus ad audiendum divina vel vana vel inuidiana. **I**n oculis ad videndum bona vel vana et ad malum inclinantia. **I**n gutture ad comedendum vel ieiunandum. **I**n manibus ad dandum vel furandum. **O**mnia membra dimittit in libertate arbitrii. **E**t totum corpus ad faciendum bonum vel malum. penitentiam vel delectationes et. **E**cce quare dimisit illis bona. scilicet potentias intellectuales anime et potentias sensitivas corporis. quia omnia dimittit in libertate arbitrii. **A**utoritas. Eccl. xv. **D**e ab initio constituit hominem et reliquit eum in manu consilii sui adiecit mandata et precepta. **S**i volueris mandata conservabunt te. **N**ota in manu consilii sui. glo. intert. in libertate ar. **A**diecit mandata et precepta quod stricte loquendo differunt. quia mandata sunt instructiones quas deus dat nobis ad faciendum bona. sicut sunt precepta affirmativa. ut memeto ut diem sabbati sanctificemus. honoramus patrem tuum et matrem tuam. **P**recepta autem sunt fortiora sicut sunt precepta negativa que obligant ad semper et pro se quia in nullo casu licet facere oppositum sicut recurserem ad diuinos nec falsos iurare. et in nullo casu est licitum. **M**andata autem affirmativa obligat ad semper sed non pro semper. quia licitum est in die dominico pugnare contra inimicos et homines. **I**tem si parientes apostatauerunt a fide. filius non tenetur honorare parientes ipsos. **S**ecundus punctus dicit quod filius adolescentior pegre perfectus est in regione longinquam. **E**cce hic mala vita et puerus peccatoris quando ad mala vertit de bonis sibi datis a deo. recedit a deo corde male cogitando et peccatis consentiendo. ore male loquendo. et ope male vivendo. **S**ic enim homo elongat a deo et a celesti unitate. **S**i dicatur quoniam potest homo elongari a deo. cum sit ubique et replet omnia sicut claritas solis impleretur aerem et ferrum ignitum est plenum igne. et pannum tunc